

Terreur: Cashpoint Corruptie

Inhoudsopgave

1997 Proloog	3
SelecTrans.....	3
Poging tot roofoverval I.....	3
Kon-Des.....	3
Tweede sollicitatie bij FTR.....	3
1998 Doelbewuste aansturing op geldautomaat corruptie	4
FTR Nieuwegein.....	4
NCR Amsterdam.....	4
De dagelijkse terreur begint.....	4
Er is iets met de geldautomaat (verdiensten & projecten).....	5
Natalie.....	5
Poging tot roofoverval II.....	6
Maria de lokvogel.....	6
Surveillance Detectie.....	6
NCR HQ Ohio.....	7
Software overdracht van de VSB Bank.....	7
De Harddisk Diefstal.....	7
Thuiswerken.....	8
De Geldautomaat Broncode diefstal.....	8
Ontslag.....	8
Terug naar FTR Nieuwegein.....	8
Terug naar NCR, Thuis Chipper.....	9
Het M100 Project.....	9
De eerste bedreigingen.....	10
Rijlessen.....	10
Naar de FNV.....	10
Volksrepubliek China.....	10
Schiphol.....	11
Solliciteren.....	11
Vertrek.....	11
Digiflyer.....	11
Laptop.....	11
Griekenland.....	11
1999	12
OGD.....	12
TMG München.....	12
TMG Frankfurt.....	12
Een subtiele bedreiging I (Luxembourg).....	13
Kwakoe Kids.....	13
Conclusie	14
.....	14
Bijlagen	15
GAK/SD conflict.....	15

9 maart 2005

Werkafspraken FTR.....	15
Werkafspraken NCR.....	15
Werkafpraak VSB overdracht.....	15
FNV/FTR Correspondentie:.....	16
Ontslagbrief FTR.....	21
Voorbeeld van brief aan NCR USA.....	22

1997 Proloog

SelecTrans

Ik werk bij SelecTrans via Serviat, het detachingsvehikel van Adia Keser / Adecco. Het gaat niet goed, ik solliciteer eind 1997 alvast bij een aantal verschillende bedrijven waaronder het detachingsbureau FTR Computing & Consulting te Nieuwegein en Kon-Des in Amsterdam. Na een conflict met personeel volgt ontslag bij het uitzendbureau en is er een conflict met het GAK. Er op terugkijkend denk ik dat het een uitgelokte zaak is: sommige van de partimers die voor SelecTrans reden informeerden naar mij.

Poging tot roofoverval I

Eind 1997 zit ik op de avond HTS waar ik een studie informatica volg, het is niet te moeilijk maar kost wel veel tijd en doorzettingsvermogen, de meeste leerlingen maken het niet af. Op een avond kom ik al vrij vroeg terug van de lessen het zal een uur of 20:00 21:00 zijn als ik de metro uitstap en met de fiets naar huis rijd. Onderweg wordt ik door een snelle scooter ingehaald met twee negroïde jongens erop van een jaar of 20. Net na het viaduct zijn ze gestopt en een loopt mij in het donker tegemoet en dwingt me te stoppen door vlak voor mijn fiets te gaan staan en zegt iets als "heb je een vuurtje" ik zeg: "nee, ik rook niet". Dan vraagt hij met zijn hand stevig op mijn stuur, of ik mijn portomonnee bij me heb, het begint nu wel een beetje te dagen waar dit heen gaat. Ik zeg "nee" en "Ach jongen zou je dit nu wel doen" op een wat grootvader achtige toon. Ik kijk hem in de wilde ogen en zie dat het weleens menes kon worden. Hij trek wat aan mijn stuur en ik laat de fiets onder mij wegvallen en stap terug, dan pas zie ik dat hij een fors keukenmes bij zich heeft en ermee naarmij toe zwaait. Ik draai weg om de fiets heen circelend en kijk over hem heen om te zien of de rest van de metro passagiers al in de buurt komt. Ik zwaai met mijn zware boekentas om de jongen afteweren. Dan roept z'n vriendje dat hij op moet schieten, hij twijfelt even rent dan weg en springt snel achterop de scooter. Ik raap de fiets op, de voetgangers uit de metro zijn tot een meter of tien genaderd en ik ga naar huis. In mijn portemonnee zit bijna niks.

Kon-Des

Hierna vind ik werk bij Kon-Des, de opdracht is dat ik werk aan de toelating van het decontaminatie-middel Glyroxyl voor gebruik in de Voedings industrie en de verkoop doe aan de bedrijven die een ontheffing voor gebruik hebben, de rest van de tijd kan ik als IT'er aan de slag voor een van de andere bedrijfjes binnen de N & S groep. Na enige tijd wordt ik gebeld door meneer Arnold Jansen van FTR om te vragen of ik van baan zou willen veranderen, hij doet veel moeite mij overtehalen maar mijn besluit om te blijven staat van te voren al vast. Hij wil weten waar ik nu woon en werk wat ik vertel. Na korte tijd merk ik dat ik gestalked word, er zijn praatjes over mij op het vrijwilligers werk en sommige leerlingen proberen mijn lessen te verklieren, ik stopte het vrijwilligerswerk. En dan is er de kloep van een deurwaarder aan de deur bij Kon-Des ondanks dat dit een regelmatig terugkerend fenomeen is, is er nogal wat paniek in het pand. De betaling van mijn salaris zal vertraging oplopen. Ik ben het helemaal niet eens met het financieele gerommel waarbij het ene gat met het andere gevuld word. Ook kom ik erachter dat de commissie van toelating principieel tegen de toelating van decontaminatie middelen is, de toelating is daarmee misschien wel onmogelijk. Op 4 december is het einde van mijn proeftijd, ik krijg ontslag omdat ik niet commercieel genoeg ben? terwijl ik aangenomen was voor het verzorgen van de toelating van het middel, ik denk dat ik vooral als schaamlap diende naar de toelatingscommissie toe en nu er weer een nieuwe afwijzing ligt... heeft men mij weer even niet nodig. Terug bij het arbeidsbureau wordt ruiterslijk toegegeven dat dit geen geweldige werkgever was. Inmiddels (11/2003) heeft Kon-Des een toelating voor glyroxyl.

Tweede sollicitatie bij FTR

Ik solliciteer nu opnieuw schriftelijk bij FTR Computing & Consultingen en er volgt een wat vreemde sollicitatie procedure. Ik heb eerst een gesprek in Nieuwegein waarvoor ik zeker een uur te laat kom doordat ik verkeerd loop in Nieuwegein. Toch is alles in orde, het gesprek hoeft niet meer, er is geen tijd voor en men wappert al met een contract. Blijkbaar willen ze mij echt graag hebben ze zoeken iemand met goede Pascal kennis en die kunnen ze niet vinden, zo gaat het. Door het conflict met het GAK kreeg ik al geen WW meer en heb ik een strafkorting van 2 maand bij de Sociale Dienst, mijn huur is relatief hoog dus ben ik wel in voor een snelle procedure...

1998 Doelbewuste aansturing op geldautomaat corruptie

Dan begin januari 1998 volgt er een merkwaardig gedegen diplomaonderzoek bij FTR, ze moeten alle cijferlijsten hebben na de lagere school. Dan moet ik op sollicitatie gesprek bij NCR Amsterdam voor FTR om als onderhoudsprogrammeur te mogen werken aan het jaar 2000 project van de geldautomaten. Juke Gouw haalt me zelfs op van huis, het is erg belangrijk voor hem dat ik deze baan krijg, en is tegelijk nogal opdringerig om mijn flat van binnen te mogen zien hoewel we daardoor te laat zullen komen, maar met de GAK papieren die overal door de kamer liggen en het vervelende hardnekkige aandringen van Juke heb ik daar geen zin in, Tijdens het sollicitatie gesprek ik zie de weerstanden, maar zoals Juke Gouw al zei word ik toch wel goedgekeurd hij heeft daar een hoge management functie. In het stugge gesprek word dreigend gevraagd of ik bezwaar heb tegen een screening, ik ben mij van geen kwaad bewust en stem in, jammer genoeg word er niet uitgelegd wat de screening precies inhoud. En zo wordt ik daar aan genomen. Ik ben allang bij NCR aan het werk als Rolf belt over 15 jaar oude cijferlijsten en namen van referenties en dreigt met contractontbinding als ik ze niet produceer. Ik doe mijn beklag bij Arnold Jansen waarna dit gezeur stopt.

FTR Nieuwegein

Op 2 januari 1998 begonnen bij FTR, eerst een paar dagen)op kantoor in Nieuwegein om kennis te maken. Sfeer is stug, er wordt door Juke Gouw direct opdracht gegeven een dossier over mij aan te leggen, dit is blijkbaar erg belangrijk. Ik verdoe wat tijd met internet, kletsen met collega's en het inlezen op een project (AutoCash) van iemand anders. Later als het FTR en NCR management vraagt of het niet gevaarlijk wonen is in de Bijlmer vertel ik van de poging tot roofoverval het jaar ervoor. Ik moest het in de loop van de tijd wel een keer of drie aan Juke Gouw verteld hebben, waar eigenlijk maar vreemd op gereageerd werd, een licht glimlachen en dan werd er verder niks meer over gezegd, alsof ze leedvermaak hebben. Later word mij verteld dat de screening geen bezwaren heeft opgeleverd en dat ik ben geaccepteerd voor het jaar 2000 project op de geldautomaat software van de Rabobank en andere banken.

NCR Amsterdam

Een 7 januari of daar omtrend begonnen bij NCR, het is een comfortabel gebouw maar mijn afdeling zit op een gepropt in Cubicles à la Dilbert in een verder ongebruikte ruimte. Mij word verteld dat er een reorganisatie aan de gang is waar door men in de toekomst een veel aangenamer bureau opstelling zal kennen. De sfeer is wat stug die eerste dagen maar niet onaardeg, Ik krijg een pasje waarmee ik de lift en de voor mij noodzakelijke afdelingen binnen kan. Ik ontmoet mijn collegas en krijg mijn eerste opdrachten. Michael Boers word aangewezen om mij inte voeren in de geldautomaten soft- en hard-ware.

De dagelijkse terreur begint

Dan begint de terreur, het is een aan een schakeling van kleine en grote incidenten, van negeren, buitensluiten, bedreigen, beledigingen, denigrerende opmerkingen, constante toespelingen op zedendelicten en verdachtmakingen, van intimidaties en platte bedreigingen. Mijn chef bij NCR heette Jan van Noort, meneer van Noort bemoeide zich weinig met mij, wel merk ik hoe hij mij op stiekume wijze beschuldigd en bedreigd. Hij is een oom van Adamien van Noort, zij heeft hem wijs gemaakt dat ik haar verkrachter ben, maar ook in de gewone omgang een gemene kerel. Op sommige wandelingen doet hij alsof hij me inelkaar wil slaan. Collega's geloven aanvankelijk niet in de verkrachting maar door BVD bemoeienis durven ze niks. Collegas werden onder druk gezet en aanspoord om iets tegen mij te ondernemen. Zelfs personeel van bezoekende en bezochte firma's (S2) werd hierin betrokken. Een van van Noorts uitspraken tegen collegas was bijvoorbeeld dat het gebeurde nu verjaard was en dat ik naar India was ontsnapt. Een andere keer heet het weer dat ik mijn horloge had gekregen of gestolen waarna mijn collega's in de lunch pauze ineens allemaal mijn horloge wilden zien. Dan was er weer een gesprek in de tegenoverliggende cubicle waarbij Michael Boers opperde dat er misschien geen bewijzen gevonden konden worden. Waarop Jan van Noort zij "Oh dan was het gewoon eenmalig, en anders, ik heb ruim 20 dienstjaren dus dan krijg ik nog een mooie handdruk mee". Dit soort uitspraken waren nooit direct tegen mij gericht bovendien werd mij direct de mond gesnoerd als ik wat probeerde te zeggen, ik was

9 maart 2005

overweldigd door de al omvattende terreur. Na de lunch gingen we in de pauze vaak met de hele club nog even buiten wandelen, maar na een paar bedreigingen met fysiek geweld ging ik niet meer mee. Men had tijdens mijn sollicitatie een zeer uitgebreid dossier verzameld. De bedreigingen hadden meestal betrekking op mijn referenties en mijn kansen bij toekomstige werkgevers. Juke Gouw & Arnold Jansen kwamen nog een paar keer langs voor een gesprekje waarbij ze erg lacherig doen over de terreur, me regelrecht uitlachen en grappen maken. Bij bedrijfsuitjes van FTR werd er nogal wat pressie uitgeoefend dat ik ook meeding, waarna ik toch maar overstag ging, er werden bij zulke gelegenheden ook foto's gemaakt die onder het personeel verdeeld werden maar ik kon daar nooit een kopie van krijgen. Soms werd door van Noort openlijk op mijn wraakactie, zelfmoord of kansen op nieuwe werk gespeculeerd en geroddeld over mijn vorige werkgevers. Ik werd nauwelijks ingewerkt, en mijn werk bleek op een aantal momenten ook al door een voorganger gedaan te zijn. Ik werkte aan het jaar 2000 probleem van geldautomaten die door NCR onderhouden werden en doorliep daartoe de broncodes van verschillende banken met een zoekprogramma (Wingrep) op jaar 2000 gerelateerde steekwoorden. Daarvoor had ik een handleiding geschreven over het build proces van de Rabobank broncodes die als meest geavanceerd en moeilijk golden. Mijn pasje verviel regelmatig waardoor ik ineens niet meer binnen kon op mijn afdeling, een beroep moest doen op collega's en veel tijd verloor bij de afdeling die de pasuitgifte beheerde. Ondertussen kwam ik meer en meer in de problemen. De stalking begon nu in volle kracht door te werken in mijn priveleven. Vrienden, kennissen, kennissen van vrijwilligerswerk en burens, overall werd ik geconfronteerd met afwijzende en verachtende reacties. Andere werden juist erg nieuwsgierig naar mijn plannen voor de toekomst of probeerden mij stiekum te benadelen.

Er is iets met de geldautomaat (verdiensten & projecten)

NCR is in Nederland marktleider is met een aandeel van zo'n 80% van de geldautomaten, het is een agressieve markt waarbij klanten en leverancier jarenlang aan elkaar vastzitten en van elkaar afhankelijk zijn. NCR heeft volgens mijn collega's 2 problemen in deze markt:

- De geldautomaten genereren wel veel omzet maar tegen relatief (onnodig) hoge kosten, doordat er veel verschillende versies en ook heel oude machines in het land staan en er veel software varianten onderhouden moeten worden. De software op deze oude machines moet als embedded (ingebakken) beschouwd worden door het ingewikkelde constructie proces geprogrammeerd in een obscure taal/dialect. Dit maakt goede programmeurs schaars en dus duur, bovendien is een zorgvuldig en langdurig inwerk traject noodzakelijk voor nieuwe programmeurs. In geval van een calamiteit zou dat een oplossing extra gecompliceerd maken -wat wellicht leidt tot een hoge verzekeringspremie.
- Het tweede probleem is dat de banken niet of nauwelijks in deze vele oude automaten in het land investeren. De machines bespaarden wel veel werk aan de balie (en daarmee kosten) en bovendien functioneerde het systeem al vele jaren zonder noemenswaardige storingen of fraude. De vraag naar verbeteringen, extra veiligheid of mogelijkheden stagneerde.
- Het jaar 2000 probleem werd door de banken als een verantwoordelijkheid van NCR beschouwd die de apparaten jaren geleden leverde en sindsdien onderhield voor veel geld dus waarom nu ineens al die opwindings om een probleem dat jaren geleden ongemerkt opgelost had kunnen worden.
- Voor het Euro project gold iets vergelijkbaars; al vele jaren bestaan er geldautomaten die meer dan een valutasoort kunnen uitgeven (voor luchthavens en grensovergangen e.d.) en veel van de Nederlandse automaten (Rabobank) boden de gebruiker de mogelijkheid om de biljetmix te kiezen. De noodzakelijke functionaliteit bestond dus al: gulden geldlade uitschakelen - euro geldlade inschakelen. De banken waren dus nogal kritisch ten aanzien van de ontwikkelingskosten voor de zo op het oog geringe noodzakelijke aanpassingen.

Natalie

Natalie Mazneh was uitzendkracht bij NCR. Ik werd verliefd op Natalie en dit werd aanvankelijk ook beantwoord, zij was de enige die normaal tegen mij deed. We gingen een paar keer uiteten in de mensa van het Roeters eilanden we waren een keer bij elkaar thuis geweest. Ze werd enorm onderdrukt gezet, elke week werd ze door Remy Vogelsang en Jan van Noort een uur of langer doorgezaagd over van alles en nog wat terwijl ze een onbetekenend baantje had als

9 maart 2005

softwaretester (programmeur en tester controleren elkaar maar de tester doet het saaie "knopjes drukken" werk op de geldautomaat). Zonder haar had ik het niet zo lang volgehouden, helaas kwam de vriendschap onderdruk te staan door de terreur van collega's en meerderen.

Poging tot roofoverval II

Op een keer als ik weer terug kom van de avond HTS begint de surveillance in de Metro wat in de gaten te lopen. Dan voor bij het Amstel station stapt er wat jeugd met een 2-tal heel dikke dames in. De jeugd ziet er agressief uit en hangt bij de deuren rond klaar om in te grijpen. Een van de heel dikke dame's wil perse bij mij komen zitten, er zijn genoeg lege bankjes, mijn boeken tas staat rechtop de bank tegenover mij en ik heb mijn voeten op de zitting. Ik moet ver naar achteren gaan verzitten om haar door te laten ze wil naast mij gaan zitten en zo terwijl ik ruimte maak en zij met moeite passeert kan ik zo tussen haar legging door kijken en zie hou ze een hand diep in een vak van mijn boekentas steekt. Dan gaat ze naast mij zitten en ik kijk haar eens lang en boos aan, ze kijkt terug en zegt dan "alleen maar papier", ik heb dan al gezien dat de jongens die voor mij bij de deur rondhangen paraat staan om in te grijpen. Ik ruim mijn boeken op en ga er bij een eerdere halte uit dan normaal.

Maria de lokvogel

Februari 1998 Carnaval. 's Avonds ga ik uit om aan het zinloze gepieker thuis te ontsnappen, het is een enorm frustrerende tijd met alle zeden stalking terreur op het werk en thuis, ik ben helemaal niet in de stemming. Ik maak een kroegentocht en let goed op mijn omgeving. Om een uur of 12 wil ik weer naar huis terug en neem de metro vanaf het Waterlooplein, ik kom daar een tien minuten te vroeg aan en ga op een van de pilaar-banken dichtbij de trappen zitten. Heel kort erna komen twee meisjes van een jaar of twintig de trap af, de ene brengt de ander weg naar de metro en vertrekt dan. Het overgebleven meisje gaat ook op de bank zitten en richt zich vrijwel direct tot mij en begint te vertellen dat ze uit Barcelona komt, Maria heet en geen vriendje heeft en mij zo leuk vind. Ze is erg knap maar ik vind haar ook een beetje typisch, zo begint ze me ook al aan te raken met haar handen op m'n knie. Verbazingwekkend al deze spontaniteit want ik ben dan nog steeds heel sjachereinig met alle toestanden op mijn werk. Ondertussen is er ook een neger de trap afgekomen en komt naast haar zitten en wil ook meedoen, mengt zich in het gesprek trekt aan haar arm, en =noemt haar naam=. Maria weert af en wij praten samen nog even en afzonderlijk met elkaar, ik vind hem wel aardig. Op het perron zijn er een hoop mensen bij gekomen maar er zijn er ook een paar bij die af en toe geïnteresseerd naar ons kijken en naar elkaar. Nu weet ik het zeker, surveillance.

Maria is niet zo blij met het neger gezelschap en wil nu dat ik haar naar huis breng, helemaal achterin de Bijlmer, ik weiger, ik vertrouw haar en de neger niet zo, dat lijkt misschien lomp maar wij hebben elkaar nooit eerder gezien. En ik was al een keer overvallen niet, laat haar iemand anders vragen. Dan komt de metro, we stappen in dezelfde wagon in maar door verschillende ingangen. Onderweg kijk ik de metro rond en ik weet niet wat ik zie maar iets klopt niet in de menigte. Maria staat aan het andere uiteinde van de Metro die goed vol is, waarom staat ze juist daar, vlak bij de neger die ze zo vervelend vind? Ze kijkt ook helemaal niet vrolijk meer maar heel bezorgd, alle spontaniteit is verdwenen, waarom loopt ze daar niet weg? Ik kijk haar aan en ik kijk de neger aan en die geef ik een bemoedigende hoofdknik, dan zie ik dat Maria daar enorm van schrikt. Nu moet ze weglopen, als ze zo bang is van mijn hoofdknik en die neger zo vervelend vind dan moet ze maar beter overstappen naart een andere wagon of op een volgende metro of mensen aanspreken die ze wel vertrouwt. Drukke veilige stations als Amstel, Duivendrecht en Bijlmer moeten nog komen, voldoende gelegenheid dus. Ik kijk de metro nog eens rond, ja ik weet het zeker deze mensen zijn niet alleen. Ik stap uit op station Amstel en ga verder met de volgende metro.

Surveillance Detectie

Bezorgd geworden na dit voorval besluit ik de surveillance wat nader te gaan onderzoeken. Ik wil weten waar en wanneer er surveillance plaats vind. Daartoe onderneem ik een aantal activiteiten die de surveillance beter zichtbaar moeten maken. Zo maak ik metro ritjes, ga ik eens extra winkelen in de stad en download ik "the Anarchist Handbook" van internet. Na globaal doornemen besluit ik (maart inmiddels) de brandgel na te gaan maken. Helemaal plausibel is het recept niet, de benzine moet met het eiwit van een paar eieren gebonden worden. Een ei is water gebonden in eiwit en benzine is olie dat mengt dus nooit. Precies zoals in de bladen stond; namelijk dat er valse versies met foutieve

9 maart 2005

recepten op het net circuleren. Ach ik knutsel nog wat in de keuken en op het balkon. Het gaat geweldig naar benzine stinken en de benzine word toch een beetje gebonden. Een paar weken later fiets ik 's nachts het Gaasperpark in en steek daar de "bom" aan, nauw het brand wel en het eiwit spettert, zo moet het zeker niet.

NCR HQ Ohio

Rond 16 februari kondigt Jouke Gouw, de FTR / NCR directeur aan dat hij naar het NCR hoofdkwartier in de USA gaat en laat aan mij doorschemeren dat hij dat deels ook voor mij doet. Ik weet niet goed wat de man bedoeld maar ik heb mij nog steeds niet laten wegpesten. Herhaaldelijk is mijn koffiebeker zoek en op het laatst is die gewoon weg, ook mijn elektronische toegangspas die de toegang regelt tot die afdelingen waar ik mag komen is elke keer weer onklaar geworden. Waardoor ik mijn werkplek niet kan betreden en afhankelijk ben van ander personeel om mij binnen te laten en verlies veel tijd bij de security die mijn gecancelde pas weer moet activeren.

Software overdracht van de VSB Bank

Midden februari is de software overdracht van de VSB Bank (toen net onderdeel van Fortis geworden) naar NCR. Voor de overdracht is er een bespreking bij NCR waar een groepje geformeerd word dat later met de auto van Michael Boers naar het kantoor van S2 rijdt waar een oud VSB employee werkt die de overdracht zal begeleiden. Op kantoor van S2 word de kwaliteit en onderhoudsstatus van de software besproken. De mensen kennen elkaar van software cursussen bij NCR in 1986 en bespreken elkaars carrière, de reorganisaties, etc. Het blijkt dat NCR net als VSB een verjonging (goedkoper) van de programmeurs na streeft en dat dit gepaard gaat met de nodige frustraties en kwaliteitsproblemen. Het geldautomaat bestand van de VSB bank bestaat uit een (1) type en de wijzigingen in de sourcecodes zijn dan ook zoals verwacht minimaal. Wegens een gebrek aan specialistische expertise (o.a. encryptie) en een corrumpering van het systeem, door bij VSB ingehuurde krachten, werd het beter geacht dat NCR het onderhoud zou overnemen. De ingehuurde krachten hadden de gewoonte om broncode bestanden uit te printen voor studie, deze prints bleven in het beveiligde kantoor maar de fotokopieën die zij op de gang daarvan maakten namen zij mee naar huis... Dit en een paar mysterieuze spookopnamen of pogingen daartoe hadden de VSB gealarmeerd wat mede tot de software overdracht leidde. De uiteindelijke overdracht vind plaats op het kantoor van Fortis. Waar de medewerkers tegen mij worden opgehitst en uitgenodigd om met plannen te komen om ook iets tegen mij te organiseren. Ik informeerde in deze periode al bij een paar advocaten naar mijn mogelijkheden tegen de stalking maar deze weigerden mij als klant met argumenten als mijn te geringe financieele draagkracht, lachten mij uit of wezen me op de onverenigbaarheid met hun christelijke overtuiging of zeiden geen zedenzaken te doen.

De Harddisk Diefstal

Maart, Op een ochtend komt mijn chef Jan van Noort naar mij toe en verteld dat er al een tijd naar een extra Pascal programmeur is gezocht, en dat die nu gevonden is en of ik nu mijn vervanger wil inwerken, dat de extra man mijn vervanger word had ik ook al eerder begrepen. Ik moet hem uitleggen hoe er met de geldautomaat en de software gewerkt word. Hij komt uit Friesland (Heerenveen) en wordt helemaal aan mij overgelaten, als ik zeg dat ik niks om mijn werk geef en hem toezeg goed op weg te zullen helpen heeft hij ineens geen interesse meer in mijn werk. In de middagpauze met de collega's aan tafel is er plotseling veel gepraat over Sneek waar ik vroeger woonde, het gekke is, ze laten mij afzijdig met de vervanger. 's Middags doen we samen een software build (uit de bron codes word een speciaal, alleen op de geldautomaat uitvoerbaar .exe programma gemaakt) en testen die op een geldautomaat op de 2e verdieping. Mijn vervanger is duidelijk een intrigant, in de lift komen er vragen & toespelingen of er wat te scoren valt en beneden aangekomen begint hij onmiddellijk in de stelling kasten en dozen te snuffelen, toont me een harde schijf en wil die in zijn tas wegbergen. Ik stop hem, dan is er wat gedoe; of ik de harde schijf niet wil, dat als ik niet wil hij hem wel kan gebruiken etc. ik berg de harde schijf terug in de kartonnen doos, waarschuw hem van de spullen af te blijven, ruim de boel op en breng hem snel weer terug naar de programmeer afdeling boven. Door mijn onzekere positie, ik ben bang voor omkering van de beschuldiging, besluit ik er geen melding van te maken, tenslotte kan ik mijn bazen en collega's ook niet vertrouwen. Later, op het eind van de dag stel ik een collega (Simon Whiting) op de hoogte van het gebeurde. Later 's ochtends vraagt Jan van Noort nog of deze kandidaat kan blijven, waarop ik weinig enthousiast reageer. Een a twee dagen na dit voorval is deze intrigant alweer van het toneel verdwenen.

9 maart 2005

Thuiswerken

Later 's avonds wordt ik gebeld door Juke Gouw de directeur van FTR, tevens manager bij NCR en zegt dat ik wat hem betreft ook wel thuis kan werken om aan het getreiter te ontkomen en dat hij dat wel voor mij in orde kan maken. Mijn chef bij NCR, Jan van Noort sprak openlijk maar in bedekte termen hoe ik in hun val gelopen was en hoe ze me zouden kapotmaken. Nu ik aan het internationale geldautomaat-systeem gewerkt had zouden ze me ten alle tijden en overal kunnen blijven stalken via de BVD, die ex-werknemers natuurlijk nog lang blijft volgen. Ook zou men mijn pin transacties kunnen traceren via de test omgeving, waarbij men een telefoonverbinding met de echte bankservers heeft en zo via mijn rekeningnummer kan nagaan waar ik ben.

De Geldautomaat Broncode diefstal

April: Uiteindelijk werd ik zo kwaad om het dagelijkse getreiter, het verlies aan sociale contacten en de wetenschap dat mijn carrière kapot was dat ik besloot wraak te nemen. Ontsnappen aan verdere stalking achtte ik bovendien onmogelijk. Ik berade mij om de broncode van de geldautomaat te stelen, maar uiteindelijk handelde ik in een opwelling. Ik voel mij dusdanig geterroriseerd (o.a. Stalking met zedendelicten, intimidaties) door collega's en leidinggevend (NCR: Juke Gouw, Jan van Noort & FTR: Juke Gouw, Arnold Janssen) dat ik de broncode van een oud incompleet geldautomaat systeem (VSB bank) en het Rabobank geldautomaat systeem stal. Mijn hoop was om middels een juridische reactie uitlokking en provocatie aan te tonen en mijn onschuld (als verkrachter) te bewijzen. Kort ervoor was ik er door Juke Gouw telefonisch nog op gewezen dat ik wegens het aanhoudende getreiter van mijn collega's wat hem betreft ook wel thuis kon gaan werken, als NCR manager kon hij dat wel in orde maken.

Normaal gesproken steekt zulke software in een elektronisch bewakingssysteem waarin de toegangscontrole van gebouw en werkplekken, de rechten van gebruikers en de monitoring van hun activiteit op het computersysteem volledig geïntegreerd zijn met een uitgebreid opvolg systeem van signalering en alarmering. Verbazingwekkend is dan ook dat het systeem mij toestond de complete sources op diskettes te laden en de afdeling en zelfs het gebouw te verlaten ondanks de uitgebreide toegangscontroles onderweg. Behalve een dreigend telefoontje van het gemengde NCR, FTR management later op de avond gebeurde er echter helemaal niets.

Ontslag

Aan het eind van de daarop volgende week (april 1998) werd ik bij NCR weggestuurd zonder dat de softwarediefstal ook maar genoemd werd. Dit ging zo: ik zat op mijn werkplek en naast mij zittende collega's hadden al een beetje zitten grappen over brandende bureau's en duwen mij met hun ellebogen (ons kantoor was voor de helft leeg, maar wij zaten met een man of 5 op elkaar gepropt in een hoek van het kantoor, klem tussen stelling kasten, grote bureau's, documentatie en 22" monitoren). Dan komt Remy Vogelenzang chef van Jan van Noort, mijn chef bij ons op kantoor, hij zij dat ik op staande voet ontslagen was en nu direct moest vertrekken ik probeer wat te zeggen, maar dan wordt direct mijn stoel onder mij vandaan getrokken. Ik stond op en wilde wat persoonlijke eigendommen pakken, na wat getrek en geduw mocht ik onder toezicht van de twee chefs en drie collega's een paar boeken en FTR formulieren in mijn tas doen. Hierna moest ik mijn pasje inleveren en misschien ook nog een vertrek formulier tekenen maar dat weet ik niet zeker meer. De Hr. Vogelenzang duwde mij naar de uitgang terwijl Jan van Noort mij een vuistslag gaf (typisch Jan, ik ben in beslag genomen door wat anders en sta met de rug naar hem toe) hierna ontstaat een korte schermutseling gesmoord door de vele omstanders. Dan wordt ik van de afdeling afgesleept en bij de lift alleen gelaten Ik was overdonderd. Thuis breng ik FTR telefonisch op de hoogte veel interesse is er niet maar ik moet wel direct naar Nieuwegein komen, waar ik de rest van de dag wachtend doorbreng. Hierna werkte ik enige tijd op kantoor van FTR in Nieuwegein. Het getreiter was hier bepaald niet minder, ik was een absolute paria voor mijn collega's. Feitelijk heeft men tussen moment van diefstal en ontslag al veel tijd gehad om de software terug te halen.

Terug naar FTR Nieuwegein

Na dit ontslag keerde ik terug naar het kantoor van FTR in Nieuwegein, ook hier werden geen uitspraken gedaan omtrent de reden van mijn ontslag. Na een week werd mij het aanbod gedaan om ontslag te nemen met een vertrek premie van drie maanden, een voorstel dat met nauwelijks verholde bedreigingen en intimidatie gepaard gaat. Ik moet

9 maart 2005

het bij behorende contract ongelezen tekenen en mag geen advies inwinnen en als ik het niet doe zal men wel met mij afrekenen bij de kantonrechter via het advocaten kantoor de Brauw, BlackStone & Westbroek in Den Haag. In de tussentijd hield ik mij bezig met het schrijven van projectplannen en studies voor potentiële projecten van Arnold Janssen die meestal snel weer bij mij weggehaald werden soms al na enkele dagen. Autocash is zo'n bekend project dat FTR al uitvoerd voor De LaRue waar ik nog een keer heen moet voor een sollicitatie gesprek? of is het om mij te showen aan een klant... De terreur is hier overigens niet minder. Ook hier constante toespelingen op zedendelicten en verdachtmakingen. Herhaaldelijk werd er met het kantongerecht en de advocaten van het kantoor de Brauw, Blackstone & Westbroek in Den Haag bedreigd om de arbeidsovereenkomst te laten ontbinden maar nadat ik meld daarmee in te stemmen houden de dreigementen op. Er werd uiteindelijk nooit werk van deze juridische dreigementen gemaakt. In de weken die volgden werd er zeer scherp op mij gelet, was ik drie minuten te laat dan volgde er een reprimande ook al was er voor mij niets te doen, 'neem maar een trein eerder'. Personeel dat met de auto te laat kwam kreeg hier nooit wat over te horen. Al snel werden de mondelijke klachten aangevuld met een schriftelijke klacht en dan was de drie minuten veranderd in drie kwartier, voor mijn dossier. De koffie werd geteld. Er werd echt moeite gedaan om mijn dossier te vullen. Tegelijk werd het personeel tegen mij opgezet met geheime beschuldigingen. Personeel dat niet meedeed met de campagne van pesten, buitensluiten en haatzaaien werd door het management tot de orde geroepen en durfde op het laatst in de pauzes ook niet meer met mij te praten. In de weken bij FTR in Nieuwegein blijkt het top management van NCR geregeld te vergaderen bij FTR in Nieuwegein, men vindt het prettig om weg te zijn van het gebouw in Amsterdam, hier in Nieuwegein is blijkbaar meer privacy.

Terug naar NCR, Thuis Chipper

Na een paar weken werd ik tot mijn stomme verbazing weer teruggeplaatst bij NCR, nu als softwaretester op het Postbank Thuis Chipper project. Een andere afdeling waar het personeel flink tegen mij werd opgehitst. De Thuis Chipper was een apparaatje waarmee postbank klanten thuis via de telefoon hun chipknip konden opladen ten laste van hun girorekening. Ik denk dat ik hier geplaatst ben om mij toch nog wat nuttig werk te laten doen voor FTR en om een pottelijkker kwijt te zijn en ondertussen kan mijn collega Jan Verreecke als afgestudeerd psycholoog misschien wel een leuk rapportje over mij schrijven. Terwijl ik aan de Postbank Thuis Chipper software werk moet ik ineens weer terug naar Nieuwegein en dan op cursus C++ bij CompuTrain Utrecht, zogenaamd om een plaats op te vullen, men wil mij even niet in de buurt hebben merk ik. Dit Thuis Chipper project was trouwens opvallend in die zin dat NCR dit project op een (1) coordinator na, die er nagenoeg nooit was, volledig door externe krachten liet uitvoeren. Terwijl de FTR programmeurs worstelden met de code beklagde de externe systeembeheerder zich meer dan eens over de puinhoop die de programmeurs van zijn Solaris server (SUN Unix) maakten. Logfiles, bootscripts en complete directory tree's werden vernietigd, overschreven en weer nieuw aangemaakt. Als excuus werd aangevoerd dat het in en uit checken van de verschillende project code versies meermaals heel erg fout was gegaan. De eerste versie van de Thuis Chipper werd overigens door de Postbank afgekeurd omdat het telefonische dataverkeer te duur was en te veel server resources in beslag zou nemen. Blijkbaar vind men mijn aanwezigheid bij NCR's Thuis Chipper project een probleem en na enige tijd wordt ik weer op de projectplannen van Arnold Janssen gezet in Nieuwegein.

Het M100 Project

Weken later, terug op FTR's kantoor kwam ik er bij toeval achter dat daar een geheim project liep, **m100** geheten dat gebaseerd was op die eerste versie en dat volgens het gesprek (FTR: Juke Gouw, Arnold Janssen & Mark van der Geijn) waar ik in viel, op de nieuwste Postbank stand gebracht moest worden. Toen ik er vragen overstelde in de veronderstelling dat dit hetzelfde Postbank project was dat bij NCR liep werd men enorm boos. Arnold Janssen beweerde later dat een klein detacheringsbureau als FTR onmogelijk de kosten kon opbrengen voor het ontwikkelen van een eigen product, terwijl een groot bedrijf als NCR producten ontwikkelde "voor in de kast". Dit is waarschijnlijk waar, NCR zal best voorbeeld producten voor eventuele klanten hebben ontwikkeld aan de hand van marktonderzoek. Het **m100** project is belangrijk allereerst omdat de oorsprong illegaal is verkregen (vandaar de gecrashte Solaris server). Ten tweede omdat hieruit andere van de Chipper afgeleide producten ontwikkeld kunnen worden die; chipknipachtige functies kunnen benutten en over een veilig encrypted netwerkprotocol beschikken. En ten derde omdat hiermee potentieel in versleutelde financiële communicatie systemen ingebroken kan worden. Kort erna werd ik op

9 maart 2005

nonactief gesteld mede door de verziekte sfeer en de bemoeienissen van de vakbond, men kon pottekijkers als mij natuurlijk ook niet gebruiken. Hiermee verloor ik het geheime, inmiddels van naam veranderde project goeddeels uit het oog hoewel er door meerdere mensen aan verder gewerkt werd.

De eerste bedreigingen

Zo rond juni komen de eerste bedreigingen. Wild vreemde mensen spreken me aan en na een korte gesprekje en wat controlevragen komen de bedreigingen. Hetzij met vergiftiging, en per juli ook met fysiek geweld, en in augustus met fysiek geweld en prostaatkanker. Sommige mensen zeggen dat het geloof een grote rol speelt in dit conflict. Zij en haar vrienden zijn van een zware protestante nominatie. In hun stalking terreur werd specifiek melding gemaakt van mijn katholieke geboorte en daarmee samenhangend vermeende lage normen en waarden, maar ik ben helemaal niet gelovig. Waarschijnlijk dienen dergelijke opmerkingen als desinformatie en afleiders van de echte oorzaken.

Rijlessen

Ik ben weer begonnen met rijlessen, aanvankelijk gaat dat best goed. Maar Rolf belt mijn rijschool CityDrive in Amsterdam op en dat laat zich merken door toespelingen op mijn vermeend vrouwonvriendelijk gedrag. Les nemende dames worden op overdreven wijze van mij afgeschermd waarbij er nogal beledigende opmerkingen volgen. Ik krijg heel slecht les, wissel vaak van instructeur, de instructeur komt niet opdagen of heel laat en zegt later tegen de examinator dat hij me moet laten zakken. Rolf staat daar later nog over op te scheppen als hij met het FTR management staat te praten zo'n 2 meter achter mijn rug op kantoor in Nieuwegein na mijn mislukte afrijden.

Naar de FNV

Het was ook in deze tijd dat ik de FNV om raad vroeg en mij beklaagde over mijn behandeling (getreiter, bedreigingen intimidatie) waarbij ik dom genoeg maar uit schaamte het zedenaspect en de software diefstal ongenoemd liet. Mijn telefonische contact met diverse advocaten leverde helemaal niets op, men hield de boot af zodra iets van de BVD naar voren kwam. Aanvankelijk zijn de FNV medewerkers zeer bereidwillig, maar na korte tijd word direct contact afgehouden. Er ontwikkeld zich een correspondentie en het uiteindelijke resultaat is dat ik voor de rest van mijn contract op non actief wordt gezet met de verplichting ander werk te zoeken. De hr. Vermeulen van FTR zal mij begeleiden in mijn sollicitaties. De FNV laat weten dit een goed resultaat te vinden en verdere bemoeienis te willen staken, sterker nog men zal het dossier vernietigen. Bij mijn rijschool had ik al gemerkt waartoe de begeleiding van de Hr. Vermeulen leidde, gedoe met lessen en afrijden, het bespreken van mijn sollicitaties met de hr. Vermeulen leek me daarom niet zo'n goed idee. En ik traineer de zaak. Dit waren trouwens zeer intimiderende gesprekken vol dreigementen (de Brauw, BlackStone & Westbroek) en voornamelijk met het doel om informatie om mij te kunnen besmeuren bij eventuele nieuwe werkgevers. (Zie in de Bijlage voor mijn correspondentie met FTR en FNV)

Volksrepubliek China

Ik ga op vakantie naar de Chinese Volks Republiek, de taal en schrift maken dit tot een van de moeilijker landen om te bereizen. Met een stel Japanners die ik toevallig ergens trof bezoek ik de Chinese muur wat erg gezellig en heel fraai is. Dan kort voor ik het binnenland in wil gaan doe ik in het Centraal Station van Peking 2 Israëlische =vrienden= op. Ik heb net mijn ticket naar Xi'an gekocht als ik zie dat iemand mij aanwijst met een hoofdknik waarna de naast hem staande Israëli's contact komen maken. Onder het voorwendsel dat ze maar een (1) reisgids a.l. 'Lonely Planet' hebben (een absolute must) vragen se mij of ze met mij mee mogen reizen. Ik laat dat toe, ze zijn net uit militaire dienst, met hen trek ik een 2 a 3 weken rond, vaak is het net of we op patrouille zijn behalve dat ze geen wapens hebben, ze schreeuwen en rennen naar elkaar over de markt waar het voedsel stalletje het lekkerst en eventueel ook kosjer is. Elke zaterdag blijft Moti met onze spullen in de gezamenlijke hotelkamer om te bidden maar later begrijp ik uit hun onderlinge gesprekken ook dat het dient om mijn bagage te doorzoeken maar daar hield ik al rekening mee. Op het eind als we uit elkaar gaan zeggen ze dat ze geen adressen willen uitwisselen en dat ze me eigenlijk hadden moeten vergiftigen, maar omdat ze me toch wel aardig vonden hier vanaf gezien hebben. Hierna kom ik nog een aantal maal in contact met surveillance door Chinezen, Japanners en Amerikanen maar het stoort me niet. Alleen in Sjanghai is het even vervelend als de zedenstaking weer boven komt in de lobby en bar van mijn hotel, vast door Nederlanders of Nederlandse Chinezen.

9 maart 2005

Schiphol

24 Augustus ben ik weer terug in Amsterdam, kennelijk is er niets veranderd, geen huiszoeking niets. Het is natuurlijk geen toeval dat ik Adamien op Schiphol zag, ze is er samen met een vriend, ze hebben me gniffelend staan opwachten en nu ik gezien heb hollen ze hard lachend weg, zeker via FTR ingelicht.

Solliciteren

26 Augustus ik ben weer bij FTR en heb een gesprek met Rolf Vermeulen over mijn sollicitatie pogingen. Hij wil nu precies weten waar ik denk te gaan solliciteren, en mijn brieven redigeren, hier kan ik natuurlijk niet aan meewerken dus moet er een aantal nep sollicitaties komen. Rolf "coached" mij bij deze sollicitaties als onderdeel van de deal met FNV. Bijna elke vrijdag heb ik nu een bespreking met Rolf over deze nep sollicitaties. Al snel verzanden de besprekingen, mijn brieven en CV's zijn best goed die pas ik niet beter vroeg reageren dan laat. Hij merkt dat ik de brieven helemaal niet verstuur waardoor zijn fijne stalking plannetjes niet doorgaan. Na enige tijd weiger ik zelfs nog naar deze gesprekken te gaan. Door de voortdurende surveillance en stalking die in mijn echte sollicitaties bespeur begin ik het somber in te zien of ik nog een baan zal kunnen vinden, laat staan houden en dat terwijl er werk in overvloed is. Toch solliciteer ik bij een hele rits bedrijven maar heb eigenlijk geen hoop meer op een aanstelling zonder stalking en smaad. Ik solliciteer o.a. bij het NKI Anthonie van Leeuwenhoek ziekenhuis, maar weiger de baan aan het eind van de sollicitatie procedure, ik ben op, moedeloos. Andere sollicitaties zijn: Selmers, Secon, Largotim, Oracle, IBM Deco, Drenth, PCI, SNS securities, CeKeGa, ONS (er zit ex-personeel van FTR en Rolf reageert de vrijdag erop meteen dat hij hen al vast ingelicht heeft over mij. En Mercury Urval, IBM, Randstad Polytechniek, LPA, KPN, Chipsoft, DigiFlyer/ManPower, Corbjens, PID/Drenth, OGD, HSB. Op 22 november 1998 vertrek ik bij FTR.

Vertrek

In November 1998 ben ik uit mezelf weggegaan, sindsdien heb ik nog een aantal banen in binnen en buitenland gehad. Maar de stalking hield nooit op zodat ik deze na langere of kortere tijd altijd weer verloor. Ook als ik een werkgever van te voren in vertrouwen nam. In die tijd werd ik ook regelmatig bedreigd, met vergiftiging, met mishandeling, (prostaat-) kanker etc. Dit waren meestal zeer bedreigende / intimiderende gesprekjes met voor mij volslagen vreemden die na een vriendelijke inleiding en een vraag ter bevestiging van mijn identiteit (geboorte- / woonplaats, werk) met een terloopse opmerking lieten merken dat ik in de gaten werd gehouden en dat het slecht met me zou aflopen.

Digiflyer

Per 1 december begin ik bij DigiFlyer, ik waag het er gewoon op - net als ManPower waarschijnlijk die al moet weten dat DigiFlyer elk moment kan omvallen. Een collega blijkt een vader bij NCR te hebben werken, een en ander komt dus snel uit als het al niet door stalking gebeurt. Ook hier het zelfde patroon: aanvankelijk ben ik welkom en is er een goede sfeer, daarna is men afwijzend en toenemed vijandig. Een parttimer, een studente op moment van vertrek, is de enige persoon die mij verteld dat men mij van verkrachting beschuldigd. Dat geeft steeds meer stress, ik kan zo niet werken, ik ben weer snel vertrokken (24 december) bij DigiFlyer. Korte tijd later gaat DigiFlyer failliet, daar laat ik dus geen sporen achter.

Laptop

Ik krijg behoefte aan een laptop, maar deze apparaten kosten eind 1998 nog minimaal een 3000,- Hfl. Ik kijk wat rond naar tweedehands bij winkels maar vind uiteindelijk een heel oude 486 laptop op internet. Het is een nogal schimmige koop. Ik koop hem bij station VU in de auto van een Griek die de oude laptop van zijn zoon verkoopt. Hij let erg goed op dat ik niet gevolgd ben voor ik in de auto in kan stappen en blijft in zijn spiegels kijken tijdens de koop. In het donker van de auto ziet het DSTN schermje er nog goed uit, overdag is dat minder. Maar alle waar is naar zijn geld en met een stel nieuwe batterijen (München) werkt hij verrassend lang.

Griekenland

Ik had mijn vakantie naar Griekenland al voor het ontslag geregeld en besluit om ondanks het ontslag gewoon te gaan. Ik reis rond van: aankomst Athene 27 dec, Monemvassia 29 dec, Githio 2 januari, Athene 5 januari, aankomst

9 maart 2005

Amsterdam 10 januari 1998 einde vakantie. Er is surveillance, professionele mensen ze pesten bijna niet ik kan ze negeren.

1999

OGD

Per 11 januari 99 werk ik voor OGD bij SBf Stichting Bouwfonds aan het opschonen van een onroerendgoed database. Na een SAP migratie zijn er enige honderdduizenden records die handmatig gecorrigeerd en aangevuld moeten worden. De aanvankelijk leuke werksfeer verslechterd snel en wordt later zeer agressief. Een medewerker wil mij plots zelfs op het gezicht slaan na mijn opmerking over zijn onvriendelijkheid, collega's houden hem tegen. Ook de bewakingsdienst is ingelicht. Ik trek mij zelf 25/26 januari terug uit deze baan en heb nog een afsluitend gesprek met Valentijn van Esch, een OGD medewerker.

TMG München

Op mijn vakantie in de Volksrepubliek China had ik een paar Nederlanders ontmoet, zij mailen mij op een bepaald moment dat hun kennis Arun Chaudhuri van The Mindworks Group in München werk heeft en of ik geïnteresseerd ben. Na uitgebreid mailen met de hr. Chaudhuri over de baan en mijn moeilijkheden (inclusief de zedenstalking en softwarediefstal) ontmoeten we elkaar op Schiphol waar hij een tussenlanding heeft. Gezien de surveillance, de toevalligheid van Nederlanders treffen tussen miljoenen Chinezen en een via email aangeboden baan maken de waarschijnlijk van een vooropgezet plan wel heel aannemelijk, maar wat kan ik anders? Per 19 januari begin ik nu bij TMG in München Ik heb al snel de indruk dat TMG niet geheel discreet met mijn achtergrond omgaat het lekt langzaam een beetje uit. Ik moet na enige tijd ook het project van mijn Indiase collegas gaan aansturen/bijsturen. Na veel nacht en weekend werk krijgen we het project niet al te laat af, onderwijl zijn we een ander project uit het oog verloren waar de Indiërs klaarblijkelijk ook aan werkten. Als de moeilijkheden uitkomen wordt ik uit kosten oogpunt van deze opdrachtgever bevrijd. Hierna werk ik vanuit mijn onderkomen in München enige tijd aan een bedrijfswebsite voor TMG. Ondertussen krijg ik herhaaldelijk het aanbod om voor TMG in India te gaan werken, wat ik weiger onovertuigd van de zuivere bedoelingen van dit voorstel.

TMG Frankfurt

Ik wordt overgeplaatst naar BancTec in Langen bij Frankfurth am Main. Het bevalt goed, men wil mij een vaste aanstelling aanbieden, maar ik weiger wetende dat ik het een kwestie van tijd is voor ook hier het gestalk met zedendelicten zal losbarsten. Tussen 14 en 23 april doen we in Hannover een hardware en software installatie, leuk werk.

Dan ontstaat een probleem met de huisvesting, door het ontbreken van een douchegordijn wordt de vloer nat (Frankfurt am Main 25 april), niet wetende dat er een lek is en het water naar de ondergelegen kelderwoning loopt ontstaat er een hoogoplopend conflict met de onderburen, dochter van de eigenaar met vriend. Dit zijn erkend heetgebakerde lieden die wel vaker mot hebben met hun huurders. De onderburen dringen in 'mijn' woning binnen en spuiten met CS gas, waarna de politie ingeschakeld word. De eigenaar is er niet blij mee en er volgt een intimiderend gesprek met huiseigenaar Budinger en zijn Poolse hulpjes (4 mei). Dit overtuigt mij dat het beter is hier werk van te maken en ik doe aangifte (8 mei). Op 18 mei vind ik al een nieuwe kamer bij de Beyer's waarmee de huisvestingsproblemen voorbij zijn. Ik laat de winbare aangifte schieten, ik heb dan namelijk nieuwe sores, op mijn werk slaat de sfeer om. Pal voor aanvang van een project in Hoff is de zedenstalking ook bij BancTec aangekomen, door personeelsgebrek word ik meegestuurd naar Hoff. Op het project wordt het personeel betrokken in de problematiek en reageert erg vijandig. Later op de vrijdagse terugtocht in de auto naar Hessen wordt telefonisch openlijk maar in zwaar Hessisch dialect besproken hoe men mij te grazen zal nemen (door mij het falen van het project in Hoff in de schoenen te schuiven). Bang geworden vertrek ik de daar opvolgende maandag na inlevering van alle BankTec spullen. Ik vertrek 31 mei en beëindig daarmee ook mijn werk voor TMG.

9 maart 2005

Een subtiele bedreiging I (Luxembourg)

De eerste bedreigingen komen van lieden die me in Amsterdam willekeurig ergens aanspreken en mij in verdeckte bewoordingen bedreigen met kanker aan de geslachtsdelen. April 1999 besluit ik wat spaargeld in Luxemburg te stallen. In de jeugdherberg van Luxemburg-stad en die in Luik, zijn er altijd wel een 3 a 4 lieden die toevallig ook net in mijn kamer geparkeerd moeten worden, welk onchristelijk uur ik ook inboek, hoe rustig de zaak ook is. Een daarvan staat de volgende ochtend te hannesen met zijn ingewikkelde onderbroek, allerlei banden moeten zijn ingewanden daar steunen als hij me ziet kijken snauwt hij dat ik dat ook kan krijgen.

Ik solliciteer nog een paar maal, o.a. bij Pivot, KTG diensten en Percon maar sta in dubio wat ik zal gaan doen. Ik besluit te gaan reizen en zeg mijn huis op. De confrontatie met allerlei vreemden is niet langer te verdragen. Nieuwe collegas die stiekum beschuldigden maken, mij in elkaar willen slaan, burens, kennissen, vrienden die zich stiekum en vreemd gingen gedragen. Ook was ik al meerdere malen thuis bezocht door onguere types waarvan ik aangifte heb gedaan. Ik probeer wat geldzaken te regelen bij de Rabobank Zaandam juni / juli 1999. Ik ervaar niets dan tegenwerking bij het in gebruik nemen van een kluisje, het dames personeel reageert erg angstig. Tenslotte wordt ik geholpen door de moedigste van hen en blijft er een meneer klaarstaan voor eventuele bijstand.

Kwakoe Kids

In de zomer van 1999 als ik in Duitsland uigewerkt ben kom ik een van mijn ex-leerlingen tegen met twee kleuters. De zedenstalking is dan al lange tijd aan de gang, verreweg de meeste van mijn leerlingen groet mij dan al niet meer, hij doet heel vriendschappelijk en geeft aan te weten van de zedenstalking en doet zelfs voorkomen dat hij een lotgenoot is. Of ik niet mee wil naar zijn huis, zijn vrouw werkt, hij is huisman en zorgt voor de kinderen. Hij verteld wat over verveling en dat hij daarvoor nu bij de RIAG loopt terwijl hij naar de kinderen knikt, zo op het oog gewone vrolijke kleuters. Later, thuis vraag ik mij af of hij hier welliswaar heel vaag sexueel misbruik van de kleuters suggereerde. Dagen later (ik ga meerdere keren) sta ik in een hoek langs het veld van het Kwakoe festival terrein in de Bijlmer te kijken naar een voetbalwedstrijd en kom bekenden tegen, het is een wat ruig groepje ik krijg een gestolen fiets aangeboden van een Pastor van een Ghanese kerk. Dan kom ik de eerdere leerling met de kleuters weer tegen, een jongetje en een meisje we praten wat en ik ga nog even door de knieën om me met de kinderen te bemoeien. Zijn dit nu gewone spontane kleuters of worden ze misbruikt zoals hij eerder subtiel suggereerde, ik weet het niet. Ik distantieer mij wat van het asociale groepje, dit zijn niet mijn eigen studenten en vind ze niet herlemaal sympathiek en ga wat verder weg staan, dan even later voel ik wat en kijk naar beneden daar staat het meisje met een stralende lach de rechter arm om mijn been geslagen terwijl ze met de linker hand aan mijn gulp trekt, ik schrik en duw haar hard weg. Aan de overkant staat een gemeen lachende neger te fotograferen. Het groepje waarmee ik stond te praten heeft ook flink wat te lachen, ik ga weg, wat ongelofelijk achterbaks. Een dergelijke foto met een smerig verhaaltje komt natuurlijk vooral goed van pas bij het stalken.

Conclusie:

Dit is een lang van te voren geplande uitlokking.

1. Doormiddel van ontslagen, en uitnodigen tot hernieuwde sollicitatie ben ik via FTR Computing en Consulting bij NCR terecht gekomen. Mijn affiniteit met kantoorautomatisering en financiële automatisering is aantoonbaar nul.
2. Doormiddel van getreiter op de werkplek, smadelijke stalking met verkrachtingsverhalen naar mijn (ex-) werkgevers, bij mijn vrijwilligerswerk en sociale omgeving werd een onmogelijke en zeer stressvolle werksituatie geschapen.
3. Doormiddel van provocaties en uitlokkingen werd doelbewust gezocht naar openingen voor verdere vervolging door Justitie of Inlichtingen diensten.
4. Het kan zijn dat de Nederlandse inlichtingendiensten recht hebben op deze werkwijze, maar daarmee hebben ze geen (potentieel) probleem opgelost maar juist gecreëerd, namelijk het doelbewust in gevaar brengen van een open standaard internationaal financieel systeem (mogelijk met een achterliggend commercieel doel), schending van Nederlandse burger- en mensen-rechten.
5. De werkelijke verkrachter in deze is de AIVD als verkrachter van het recht.

9 maart 2005

Bijlagen:

GAK/SD conflict

Werkafspraken FTR

Werkafspraken NCR

Werkafpraak VSB overdracht

9 maart 2005

FNV/FTR Correspondentie:

R. Sluiter Ing.
Frissenstein 145
1102 AP Amsterdam
020-6005976 's avonds
sluiter@worldonline.nl

tav FNV Bondgenoten
T 020-5731933
F 020-6713541

Ons kenmerk: IS/EBo

referentie brief no 10018395

Geachte meneer mevrouw,

Ik kan u heden (10 mei 98) het volgende melden inzake het door mijn werkgever voorgestelde ontslag:

- * Ik heb uw advies opgevolgd en heb het voorstel van drie maand doorbetaling gedurende nonactief geweigerd, en ben nu weer aan de slag.
- * Ontving van mijn werkgever een geantidateerde brief waarin mijn slechte functioneren nogeens uit de doeken gedaan word, (kopie volgt per post) de 3 tal bezwaren met mijn verweer zijn:
  - 1 Ik zeur te veel over thuiswerken
    - werkgever stelt geen geschikte computer en software ter beschikking.
  - 2 Mijn interesse in het bedrijf is slecht want ik wil te weinig prive tijd in FTR dagen en cursussen ed steken
    - Belachelijke verwijt, bovendien ik ben veel te druk met andere zaken zoals vrijwilligerswerk en avond HTS (dit wist men in januari bij aanstelling al), bovendien heb ik de aangeboden cursussen al zo vaak gehad.
  - 3 Ik zou mij te veel afzonderen en daardoor zou ook mijn project bij NCR voortijdig beëindigd zijn,
    - Mijn collegas binnen NCR waren een zeer achterbaks slag mensen die meenden dat ik bij hun te gast was dwz afgeblaft mocht worden als een hond en dergelijke, leuk vond ik dat niet maar uiteindelijk was het NCR die mij om nog onbekende reden wegstuurde.
    - Binnen FTR valt dat reuze mee, wel is het zo dat het voor mijn collega's carrière riskant kan zijn om al te goede betrekkingen met mij aan te knopen.
- * Het antidateren van deze brief is niet correct.
- * Er was een mondelinge eis dat ik 5 mei het ontslag kontrakt zou komen tekenen, dat heb ik niet gedaan omdat ik op die dag nog niet wist wat ik moest doen, op die dag kreeg ik juist jullie advies. En dat kon dus niet veel eerder krijgen met koninginnedag en dag van de arbeid daarvoor. Geen salaris over die dag vindt ik oke maar nu heeft men mij een vrije dag afgepakt. Bovendien loopt men nu te zeuren over mijn reiskosten vergoeding.

Eigenlijk is er helemaal geen reden voor ontslag maar men houd blijkbaar van dat stoelendans gedoe met medewerkers.

Tot zover en met vriendelijke groet,

Richard Sluiter

9 maart 2005

R. Sluiter
Frissenstein 145
1102 AP Amsterdam

Amsterdam, Zaterdag 4 juli 1998

FTR bv
tav Directie
Archimedesbaan 16
3439 ME Nieuwegein

referentie: brief van 22 juni

Geachte directie,

Ik moet bekennen dat de houding van FTR mij bijzonder teleursteld. Eerst werk ik met veel inzet op de afdeling geldautomaten van NCR. Hoewel de betrokken afdeling mijn komst en aanwezigheid absoluut niet accepteerd en het management van FTR door mij herhaaldelijk is gewezen op de onhoudbare situatie, word ik hen daar bij wijze van spreken toch "door de strot geduwd". Dit leid tot een bijzonder onaangename werksfeer, dat het dan toch nog tot april geduurd heeft voor ik bij NCR word weggestuurd is voor mij dan ook een waar mirakel. Uitleg over het hoe en waarom van deze beslissing heb ik tot op heden niet mogen ontvangen, niet van NCR noch van FTR.

Kort na mijn vertrek bij NCR kwam FTR met het aanbod om het arbeidskontrakt met onmiddellijke ingang te ontbinden, in ruil voor drie bruto maandsalarissen. Met het dreigement dat als ik hier niet op in ging ik de rest van het jaar te Nieuwegein zou moeten doorbrengen met nietsdoen en dat er ook geen faciliteiten ter beschikking zouden staan. Dat dreigement klopt tot nogtoe helemaal; ten tijde van mijn afrijden was ik al zo'n 10 weken bezig met allerlei fake projecten.

Mij treft absoluut geen enkele blaam in het mislukken van het project bij NCR. Sterker nog, het feit dat ik nu weer bij NCR geplaatst ben per 22 juni is voor mij het bewijs dat de oorzaak buiten mijn persoon gezocht moet worden. Uw aanbod was dan ook absoluut beneden de maat, temeer daar het de mogelijkheid van eerherstel uitsluit.

Tevens kom ik tot de trieste konstatering dat FTR blijft loeren op mogelijkheden om mij te ontslaan. Een bedrijf als FTR dat nog steeds personeel werft met slogans over plezierig werk en collegialiteit onwaardig. Mij gaat dit alles veel te ver.

Hoogachtend,

Richard Sluiter

9 maart 2005

R. Sluiter Ing.
Frissenstein 145
1102 AP Amsterdam
tel: 020 - 600.59.76 savonds
sluiter@worldonline.nl

Amsterdam, 12 juli 1998

tav dhr. Mr. Valk
FNV Bondgenoten
H. Heijermansweg 20
1077 WL Amsterdam
T 020-5731933
F 020-6713541

Ons kenmerk: IS\kk\35067
referentie brief no 10018395

betreft: verweer

Geachte hr. Mr. Valk,

Bij deze het vervolg van de correspondentie tussen mij en mijn werkgever. En mijn visie op de achtergrond van het conflict tussen mij en mijn werkgever.

Per 1 januari van dit jaar begon ik vol enthousiastme als analist programmeur voor FTR Computing en Consulting te Nieuwegein. Ik ben op het GEA (geldautomaten) project gezet bij NCR Nederland te Amsterdam. Hoewel deze afdeling mij absoluut niet accepteerde en het management van FTR er door mij herhaaldelijk op is geweest dat de situatie onhoudbaar is, word ik hen daar bij wijze van spreken toch "door de strot geduwd".

In dit verband kan opgemerkt worden dat de directeur van FTR, de heer Ir. J. Gouw tevens een hoge manager is bij NCR, de belangrijkste klant van FTR.

De moeilijkheden zijn er feitelijk al vanaf de eerste dag, men is onwillig om mij in te werken wat zich uit in een afschuiven van vragen en het dagelijkse verdwijnen van mijn koffiebeker. Ook de communicatie verloopt stroef, uitleg met betrekking tot de uitvoering van mijn werk krijg ik toe gesnauwd, en op een keer krijg ik toegebeten dat ik hier te gast ben en mij derhalve ook zo dien op te stellen. Na korte tijd (1 a 2 weken) beginnen er ook allerlei onaangename roddels over mij de kop op te steken. Zo is men op de hoogte van het feit dat een broer van mij aan een overdosis overleed en dat ik enkele jaren geleden last had van een overigens volledig genezen polio aanval. Er wordt niet rechtstreeks over gesproken maar er volgen allerlei achterbakse en heimelijke opmerkingen aan de kantine tafel; kan de autoradio nu nog wel in de auto blijven zitten. Veel gelach ook over impotentie etc. Als ik mij hierover beklaag bij FTR krijg ik af en toe van individuele werknemers wel gelijk dat dit een onhoudbare situatie is maar ik moet toch

9 maart 2005

maar volhouden. Collega's van andere contractors als PID en ACE geven aan dat dit een onfaire behandeling is, en dat ik beter weg kan gaan. Gezien de gaten in mijn CV is dit niet zo goed haalbaar. Ook kom ik mogelijk nog niet in aanmerking voor een WW uitkering omdat een vorige werkgever beweerd dat ik in de proeftijd zelf ontslag nam.

Op 2 april wordt ik van het project gegooid, kort hierna doet FTR mij het aanbod om het arbeidskontraakt met onmiddellijke ingang te ontbinden, in ruil voor drie bruto maandsalarissen. Met het dreigement dat als ik hier niet op in ging ik de rest van het jaar te Nieuwegein zou moeten doorbrengen met nietsdoen en dat er ook geen faciliteiten ter beschikking zouden staan. Dat dreigement klopt tot nog toe; ik ben nu al maanden bezig met allerlei fake projecten die na 2 a 3 weken gewijzigd en of gecancelld worden. Deze projecten worden te Nieuwegein maar sinds 22 juni ook weer bij NCR te Amsterdam uitgevoerd hierbij word ik continue geconfronteerd met de opinies en vooroordelen omtrent mijn persoon en functioneren zoals die ook op de geldautomaten afdeling voorkwam. FTR blijft loeren op mogelijkheden om mij te ontslaan.

Ook het nieuwe vertrek aanbod gaat weer vergezeld van een dreigement: namelijk dat het vinden en behouden van een nieuwe baan onmogelijk kan worden gemaakt. Om reden van privacy, werkgevers en verzekering ziekenfonds etc. wil ik deze persoonlijke details natuurlijk graag uit de publiciteit houden. Mijn broer stierf in 1979, mijn polio 1989 genas binnen enkele weken, dit is zo lang geleden ik wil daar niet steeds mee geconfronteerd worden. Bovendien: ik kan en wil graag werken maar door dit soort doortrapte rotzakkerij kan ik volkomen onnodig in de WAO terecht komen.

Tenslotte:

Dit gaat zo echt niet langer, ik wil daar weg. Ik voel me echter dusdanig slecht behandeld dat ik de voorgestelde vergoeding te laag vind en ook overweeg ik nu om een officiële klacht in te dienen bij het hoofd PZ van NCR. Maar hier ben ik nog niet helemaal uit, enerzijds omdat ik erg gesteld ben op mijn privacy. Anderzijds twijfel ik aan het effect, NCR schijnt niet zo geïnteresseerd te zijn in een goede werksfeer.

Eerlijk gezegd heb geen idee hoe ik dit kan oplossen zonder er zelf de dupe van te worden. Uw advies is derhalve zeer welkom.

Hoogachtend,

Richard Sluiter

9 maart 2005

R. Sluiter Ing.
Frissenstein 145
1102 AP Amsterdam
tel: 020 - 600.59.76 savonds
sluiter@worldonline.nl

Amsterdam, 15 juli 1998

tav dhr. Mr. Valk
FNV Bondgenoten
H. Heijermansweg 20
1077 WL Amsterdam
T 020-5731933
F 020-6713541

Ons kenmerk: IS\kk\35067
referentie brief no 10018395

betreft: verweer

Geachte hr. Mr. Valk,

Afgelopen dinsdag 14 juli had ik een gesprek met de heer Vermeulen van FTR.

Er is afgesproken dat:

- ik zo snel mogelijk opzoek ga naar een andere passende vacature
- het is akkoord dat ik eerst op vakantie ga,
- ik niet meer hoef te werken aan de fake projecten
- wekelijks zal ik me te Nieuwegein melden voor overleg omtrent de stand van zaken
- ook zal mijn motivatie tot verandering van baan met FTR afgestemd worden

Bijgaand vindt u een kopie van de samenvatting van dit gesprek.

Hoogachtend,

Richard Sluiter

9 maart 2005

Ontslagbrief FTR

9 maart 2005

Voorbeeld van brief aan NCR USA

Meer dan eens is contact gezocht met NCR USA, perse niet met NCR Nederland aangezien de fraude daar een aanvang nam. Contact werd zowel per post als per email gemaakt. De post (brieven en email's) verstuurd vanuit Nederland kwamen klaarblijkelijk nooit aan, ik ontving nooit antwoord via mijn postbusnummer. De brief en email verstuurd vanuit Zwitserland in 2004 resulteerde uiteindelijk in een kort, afhoudend contact.

RJM Sluiter
Postbus 398
1520 AJ Wormerveer
Netherlands

Amsterdam, 10 juni 2004

NCR World Headquarters
1700 S Patterson Blvd.
Dayton, Ohio 45479
USA

To Whom It May Concern:

Dutch VSB bank ATM service computer sourcecode was stolen by me in april 1998 from NCR Amsterdam branch. I would like to appologise for this crime, it is my sincere wish to return this software.

This theft was planned for by corrupt management of the Amsterdam branch through fierce provocations by terror of stalking and harrasment (see attachment). Therefore I consider it more appropriate that NCR HQ provides an intermediairy for discussions relating to the software transfer. I regret doing harm to NCR and its customers and am willing to fully cooperate in the recovery.

Sincerely Yours,

Richard Sluiter